

กรรมฐานป้องกันยาพิษ

พระภาวนาวิสุทธิคุณ

R5010

มีเรื่องอัศจรรย์เรื่องหนึ่ง เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๘ มีครอบครัวหนึ่งพ่อแม่เป็นคนใจบุญกุศล แต่ใจบุญสำหรับเอาหน้า ชอบทอดกฐิน ผ้าป่า ชอบทำบุญมาก ๆ มีนาอยู่ ๘๐ ไร่ ในสมัยนั้น มีเขยสองเขย เรียกว่าเขยเล็กและเขยใหญ่

เขยเล็กอยู่ที่จังหวัดชัยนาท เป็นคนขี้เกียจและขี้้อจจาริษา เขยใหญ่เป็นคนจังหวัดขอนแก่น มาเป็นลูกจ้างทำนาตั้งแต่อายุ ๑๗-๑๘ ปี ที่บ้านนั้น เขาบวชให้ได้มาศึกษาวิปัสสนากับอาตมาที่วัดพรหมบุรี จ.สิงห์บุรี จนได้มาเป็นลูกเขยบ้านนี้

มีนาอยู่ ๒ แห่ง แห่งหนึ่งเป็นนาดอน อีกแห่งหนึ่งเป็นนาลุ่ม เมื่อก่อนนี้ยังไม่มีคลองชลประทาน ต้องอาศัยน้ำไหลเข้าบางมาท่วมข้าว

พ่อแม่ก็อคติ รักลูกเขยคนเล็กเกลียดลูกเขยคนใหญ่ มีนาตียกให้ลูกเขยคนเล็ก นาไม่ดีให้ลูกเขยคนใหญ่ เขยคนเล็กได้นาลุ่มใช้ปลูกข้าวหนักข้าวกลาง เขยคนใหญ่ได้นาดอนปลูกข้าวเบาหน้าไม่ท่วม

เขยคนใหญ่นี้เป็นลูกศิษย์กรรมฐาน โง่ ๆ ง่า ๆ ไม่เอาเหนือเอาใต้ ไม่ค่อยพูดจากับใคร นั่งกรรมฐานทุกวัน ให้นาไหนก็เอาทั้งนั้น ได้นาข้าวเบาหน้าไม่ท่วม สองคนสามีภรรยา ก็ช่วยกันทำคันนาให้สูงขังน้ำ ทำนาด้วย เจริญวิปัสสนาด้วย

เขยคนเล็กได้นาลุ่มที่เขาเคยทำนาดี น้ำไหลเขาไปในบาง พาดักบุงผักปอดไหลเข้าไปในนาเต็มไปหมด นาลุ่มที่เคยได้ดีกลับไม่ได้ นาดอนของลูกเขยใหญ่กลับได้ดิบได้ดี

อาตมาถามเขาว่า “ทำนาดีได้อย่างไร” เขาบอกว่า ทำไปอธิษฐานไปและเจริญวิปัสสนากรรมฐานที่นั่น ทั้งสองสามีภรรยา นานนั้นก็ดี ข้าวดีมาก ก็คันนาสูงทำด้วยตัวเอง ทำได้สองสามปี ปลูกบ้านได้หนึ่งหลังและซื้อนาเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งแปลง

ฝ่ายพ่อแม่เกิดอคติ บอกกะเขยคนเล็กว่า นานั้นไม่ดีเสียแล้ว จึงมาขอเปลี่ยนนา เอนาดอนให้ลูกเขยคนเล็ก

ลูกเขยใหญ่มาปรึกษาอาตมาบอกว่า “หลวงพ่อกับทำไมหนอ คุณพ่อตา แม่ยาย เขาทำอย่างนี้จะถูกไหม”

อาตมาก็บอกว่า “เอาให้เขาเถอะ เขาอยากได้ มันไม่ใช่ของเรา เราก็ซื้อมาได้แปลง ๕ ไร่ก็ดีแล้ว สองคนสามีภรรยาค่อย ๆ ทำไปเถอะ

ในที่สุดก็ยกให้เขยเล็กไป เขยใหญ่ก็ไปทำนาที่ว่าผักปอดมันไหลตามบางเข้าไปในนา
นาที่อยู่ท้ายบางก็ทำไม่ได้ สองคนสามีภรรยาทำตามที่ทำตามสั่ง แล้วก็นั่งเจริญกรรมฐาน
อุทิศส่วนกุศล

เขาไปตัดไม้ไผ่มาปักหลัก แล้วก็ทำราวยาว ๆ กั้นไม่ให้ผักปอดเข้านา มันก็ไหลไปที่
อื่นต่อไป นากลับได้ดีขึ้นมา ชาวเจริญงอกงามดีมาก

ความอคติของพ่อแม่จิตใจเลย รักลูกเขยคนเล็กมาก ก็บอกลูกเขยคนใหญ่ว่า “เอา
อย่างนี้เถอะลูกเอ๋ย นานี้ดีอีกแล้ว ทำดีนี้ให้เขยเล็กสักปีเถอะ เจ้ากลับไปทำนาตอน”

เขยเล็กไปทำนาตอนก็ขี้เกียจ ไม่เจริญกุศล บำเพ็ญกุศลก็ไม่เอา เจริญวิปัสสนาก็ไม่
เอา อาตมาไปบอกที่บ้าน “เอาอย่างนี้ซิ เอาอย่างเขยใหญ่ เขาเจริญกรรมฐาน” เขาบอก “ผม
ไม่ชอบ ผมไม่ใช่ภรรยา”

ผลสุดท้ายทำนาตอนก็ไม่ได้อีก เกิดฝนแล้ง น้ำไม่ท่วม มันเป็นไปโดยธรรมชาติของ
กฎแห่งกรรม ทำนาสุ่มก็ไม่ได้ ทำนาตอนก็ไม่ได้ ในที่สุดก็ยกนาทั้งสองแปลงให้เขยเล็กไป
หมด เขยใหญ่ก็ทำนาที่เขาซื้อใหม่ และนั่งกรรมฐาน อุทิศส่วนกุศลให้เขยเล็ก ที่คิดอิจฉา

วันหนึ่งเขยเล็กกับภรรยา คือ ลูกสาวของบ้านนั้นเกิดเอายาพิษไปวาง จะฆ่าเขยใหญ่
ให้ตายแล้วเอาสมบัติทั้งหมด ไปวางที่ที่เขยใหญ่เคยนั่งทานข้าว

ครอบครัวนี้ทานข้าวร่วมกัน เขยใหญ่เพิ่งจะปลุกบ้านแยกออกไป แต่ยังไม่ได้แยก
บ้าน

เขยใหญ่กับภรรยาสวดมนต์เจริญกรรมฐาน มีนิมิตขึ้นมาบอกว่า วันพรุ่งนี้ตอนบ่าย
อย่าทานข้าวนะ มันเกิดนิมิตขึ้นมาเอง และจงแผ่เมตตาให้เจ้ากรรมนายเวรไป

ในที่สุดก็มารวมวงทานข้าวกัน แม่ยายตัวสำคัญทานเข้าไปก่อนเลย ลูกสาวคนเล็กก็
พลอยทานไปกับแม่ด้วย เลยก็ตายเพราะอำนาจยาพิษนั้น ตายหมดทั้งคู่

อันนี้ชี้ให้เห็นได้เลยว่าคุณริษยาเป็นกฎแห่งกรรม และอานิสงส์แห่งการเจริญ
วิปัสสนากรรมฐานนั้นะ ช่วยให้อุดพันได้ ผู้ปฏิบัติธรรมที่รักทั้งหลาย ท่านจะเห็นว่าอย่างไร
ช่วยกันวิจัยหน่อย

เขยใหญ่คนนี้นะรวมมหาศาล เลยเป็นผู้อุปถัมภ์ที่วัดนี้ อาตมาจะไม่ขอบอกชื่อ
ว่าเป็นท่านผู้ใด

อำนาจของบุญกุศลภาวนานี้สูงสุดแล้ว ไม่ได้ใช้คาถาเลยนะ ขอให้จิตตั้งใจถึงเถอะ
อาตมาถึงได้บอกแก่ญาติโยมคนเฒ่าคนแก่ นะ ให้สมบัติลูกอย่าหวังผลตอบแทนซิ ให้
ลูกไปแล้วยังเอาคืนอีก คนแก่แบบนี้ถึงตายไปเป็นเปรต เพราะไม่ได้เจริญวิปัสสนากรรมฐาน
จิตไม่ถึง

คนประเภทนี้ชอบทอดกฐิน ไครมาพูดหวาน ๆ ละก็ควักกระเป๋าขาดเลย ทำบุญเอาหน้า ศรัทธาหัวเต่า ๆ ยึดเข้ายึดออก ถ้าใครไปแห่หน่อยละก็ยึดออกไปเลย

นี่คนประเภทนี้ตายไปแล้ว โคนยาพิษที่ลูกวาง ลูกตั้งใจวาง แต่ไม่ตั้งใจจะฆ่าพ่อแม่ตั้งใจจะฆ่าเขยใหญ่กับพี่สาวใหญ่ แต่แม่ยายก็ไม่ได้คิดถึงว่าจะวางยาพิษลูกเขยกับลูกสาว

คุณะนักปฏิบัติธรรมที่รักทั้งหลาย อันนี้เรื่องจริงที่ผ่านมา เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๘ เป็นเวลานานมาแล้ว นี่แหละเป็นหลักฐานสำคัญที่คู่กับหมอลอที่มีกฎแห่งกรรมที่น้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี

ขอนักปฏิบัติธรรมโปรดได้ทราบ มันมีทุกข์ ทุกข์อยู่ที่ไหนมันไม่เกินทุกข์ที่ใจ โรงอิฐเราพังไปก็ช่างมันเถอะ แผ่นส่วนกุศลไป เหมือนพระภิกษุ โยมมารตามารบเร้าให้สึกไปช่วยถางนา นารกมีต้นเส้งขึ้นมากมาย ท่านแผ่นส่วนกุศลไปต้นเส้งหายไปไหนหมด สมัยนั้นไม่มียาฉีดเลยนะ นี่แหละอำนาจบุญกุศลที่ลูกเจริญกรรมฐาน อุทิศให้พ่อแม่ พระภิกษุรูปนั้นเลยไม่ต้องสึก บวชต่อมาอีกหลายพรรษา

สำคัญสติไม่ดี คอมพิวเตอร์ไม่ดี กระแสไฟไม่พอ มันก็ไม่สามารถจะช่วยลดบ้นดาลได้ดังกล่าวนานี้

ในที่สุดพ่อตาใส่ลูกเขยคนเล็กไป สมบัติพัสดานตกเป็นของเขยใหญ่หมด โดยไม่ได้อยากได้ไยดี ไม่มีอำนาจโลภะเลย

ขอนักปฏิบัติธรรมทั้งหลายจงวิจัย อย่าเพิ่งเชื่ออาตมา เพราะเรื่องมันเป็นแล้วอย่างนี้ **กรรมฐานสามารถป้องกันยาพิษได้** ไม่ใช่หมายความว่า วิปัสสนาเป็นคาถาแล้วยาพิษจะเสื่อมลง ยาพิษไม่เสื่อม แต่เขาไม่ตาย มันหลีกออกไปได้

เพราะฉะนั้นคนเฒ่าคนแก่รักษาอุโบสถัง ๆ อย่างนี้ทั้งนั้นฉันให้นาเธอไป ถ้าเธอดีฉันก็จะยกให้ เธอไม่ดีก็ไม่ยกให้ อย่างนี้ไม่ถูกธรรมะ ให้แล้วก็แล้วกันซิ เขาจะเอาไปอย่างไรก็ช่างเขาประไร เขาจะเลี้ยงเราหรือไม่เลี้ยงเรา เรามันไม่ดีเอง นิสสัยเรามันไม่ดีเขาจึงไม่เลี้ยงอย่าไปโทษลูกเขาเลย

เดี๋ยวนี้ ตามศาลาวัดอุโบสถังอย่างนี้ทั้งนั้น ตายไปเป็นเปรต เป็นเปรตกันมาก **เพราะจิตนี้เอง** นี่แหละทำบุญหัวเต่า ศรัทธาหัวเต่า แห่เมื่อไรโผล่เมื่อนั้น ถ้าไม่แห่ไม่ค้อยโผล่ทำนองนี้

อันนี้เรื่องจริงของอาตมาที่ผ่านมา ชี้ให้เห็นด้วยกฎแห่งกรรมชัดมาก สองสามีภรรยาเขยใหญ่ไม่พูดเลยนะ ไม่มีพูด ไม่ปริปากเลย หน้าเขาเบาสู้ทั้งนั้น มีข้อหมายมุ้งของเขาอยู่ข้อเดียว เขาพูดว่า “แม่หนู เราก็นั่งกรรมฐานของเราเถอะนะ ไม่มีอะไรช่วยเราได้แล้ว”

ลูกเขาก็มียุทธศาสตร์มั่นคง เดี่ยวนี้ไปอยู่ที่นครราชสีมาบ้าง มีหลักฐาน มีหลักฐานก็ร่ำรวย รับ
ราชการ ทำหน้าที่อย่างนี้ทุกคน